

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De filiis presbyterorum. Consilium XXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

lunt, in Ecclesijs, ubi eorum patres beneficium aliquod Ecclesiasticum habent aut habuerunt, quodcumque etiam dissimile beneficium obtinere, nec in dictis Ecclesijs quoquo modo ministrare; & sic quidem, ut super eo impetrata dispensatio censetur irreptitia. * Aperta sanè est hæc conciliaris constitutio, quæ post publicationem dicti Concilij pro communi jure observanda est. Et sic quidem, ut cum hoc Concilium ex bulla Pij Papæ Quarti, sub data decimo quinto Calendas Augusti anno 1564. vim novarum constitutionum accepit, & omnes Christiani fideles ligare incepit ex Calendis Maij eodem anno 1564. ut constat ex hac bulla subiecta impressioni dicti Concilij Tridentini; dubium non sit, quia effectum suum prohibitivum ad casum, de quo hæc quaeritur, & diu post dicti Concilij publicationem in anno 1579. accidit, pertingat & extendat. Exi enim nova constitutio non extendat effectum suum & operationem nisi ad futura, c. 2. in fin. De constitut. præterquam si hoc in nova constitutione cautum sit; ut ad præterita quoque & pendentia negotia pertinere debeat, l. Leges & constitutiones de legib. extendit tamen, & retrofertur ad præterita, & potissimum adhuc pendentia, nec omnino consummata, quando in illa continetur juris veteris declaratio aut confirmatio magis, quam novi juris introductio, c. Cum tu de usuris, in Auth. de sil. ante dot. instrum. natu, Bart. in l. Omnes populi de inst. & iure; ut est in proposito articulo, ne filius presbyteri consequi possit beneficium in Ecclesia, in qua pater, ex quo illegitimè natus est, prius intitulatus seu beneficiatus fuit vel adhuc est; quod jure veteri satis quoque prohibitum fuit, d. c. 2. 3. & 4. De filiis presbyt. licet non tam aperte & distinctè. Cum aliqui in dicta asserta Episcopali dispensatione non contineatur hujus juris prohibitivi relaxatio, seu adversus illud dispensatio, ut virtute illius Opponens quoque consequi posset vel paternum beneficium, vel aliud in ea Ecclesia, ubi pater antea beneficiatus fuit, aut tunc adhuc erat, vel esse non desierat.

Ex quibus omnibus manifestissime constat, hujus cause Opponentem prorsus incapacem & inhabilem fuisse & esse ad obtinendum & retinendum hunc, de quo in causa litigatur, Canonicatum; propter maculam genituræ, quam ex patre sacerdote patitur: adversus quam nullam proferre potuit efficacem seu validam Papæ, multo minus Episcopi sui eum ad ordines promoventis, sufficientem dispensationem, per quam habilitatus vel qualificatus fuerit, ad obtinendum hunc Canonicatum in illa Ecclesia, in qua ejus pater similem in vita & morte sua habuit & possedit: sic quod Opponens verè intrusus sit in hoc beneficium, & pro intruso in illud omnino reputari, omnesque penas adversus intrusos à jure constitutas pati debeant. Intrusus enim extra omnem dubitationem est, qui se ingerit beneficio, cujus capax non est ex conditione seu qualitate suæ personæ, sive quia Clericus non est, c. 2. De institut. cum in laicum non cadat jus Canonice, aut alterius Ecclesiastici beneficii, gloss. in V. tales in d. c. 2. De institut. & in c. Cum M. Ferrariensis, in V. receperunt de constit. Franc. Marcus de iur. 1355. parte 1. sive quia etiam stante clericatura, ex aliqua juris prohibitione beneficii incapax

est: vel in genere, ut est cum illegitimus clericaturam ex dispensatione Papæ vel Episcopi consecutus, sed non perinde dispensatus est etiam ad beneficium obtinendum, d. c. 1. De filiis presbyt. ita ubi ob delictum incapax factus est, ob limoniam videlicet, Card. in cap. Nisi cum pridem de reatuat. Felin. in c. In nostra nu. 30. De rescript. hæreticis, aut aliud delictum, ob quod Clericus ipso jure privari posset beneficio, quod tempore delicti commissi obtinebat, Felin. in d. c. In nostra; item cum Clericus ex constitutione Ioannis XXI. Papæ, in extravagan. Execrabilis De præben. ad quæcumque etiam simplicia beneficia inhabilis factus est, ob simul eodem tempore contra juris prohibitionem, in c. De multa §. 1. De præben. retenta incompatibilia beneficia, d. Extravagan. Execrabilis §. porro, versic. & inhabilis penitus, Gemanian. cons. 86. in causa Tridentensi in fine & in c. Licet Episcopus de præb. lib. 6. vel etiam in specie, ut est in beneficio regularibus conferri consuetum, quod prohibetur Clericis secularibus conferri, c. Cum de beneficio de præb. lib. 6. item quod huc spectat, in beneficio patris sacerdotis filio ejus immediatè, & interdum etiam mediatè non conferendo, c. Veniens, in princ. in V. intrusus De accusat. cap. Ex transmissa, cap. Ad extirpandas De filiis presbyter. item in omnibus beneficiis Ecclesiæ, in qua filij spurij pater aliquando ministravit seu beneficiatus vel est vel fuit, d. Concil. Trident. c. 15. Sess. 25. Et generaliter intrusus est, qui laborat aliquo vitio, propter quod deberet privari beneficio, cum illud de facto obtinet, etiam si auctoritate superioris in illo positus sit, Felin. in d. c. In nostra nu. 11. Cum ergo jux præcipiat, ut ab Ecclesia seu beneficiis amoveantur, qui ex patre sacerdote nati sunt, etiam si sint Clerici, si super hoc debitè dispensati non sunt, c. 2. & 3. c. fin. De filiis presbyt. dubitandum non est, quin pro intrusis haberi debeant, qui sic illegitimè nati, sine sufficiente dispensatione ab eo, qui dispensandi potestatem habet, in beneficium & præsertim paternum, vel quod est in Ecclesia in qua pater vel est vel fuit beneficiatus, se ingerunt; etiam ex collatione seu provisione illius, qui aliqui conferendi seu providendi personæ minus qualitate potestatem habet.

De filiis presbyterorum,

S V M M A R I U M.

De filiis presbyterorum ad ordines non promovendis.

1. Religionis professio tollit spurietatem maculam quoad promotionem ad ordines.
2. Ordinatus à non suo Episcopo quando non habeat suscepti ordinis executionem.
3. Irregularis non efficitur qui in ordine vitiosè suscepto ministrat, nisi suspensus sit ab ordine.
4. Promotus vitiosè ad ordines, an per Episcopum reabilitari possit.
5. Filius presbyteri per solum Papam dispensatur ad ordines maiores.

CONSILIUM XXXV.

IN proposito casu varia est & multiplex juris consideratio: quippe in primis video non satis expensum esse, quod in casu seu themate proponi-

proponitur, quod Dominus Cornelius sit Religiosus domus Fratrum civitatis Bascoducensis: id enim si ita est, ut Fratres dictae domus professionem religionis absolute faciant, & Monachi seu Religiosi habeantur ex emissionem votorum, quae monasticam seu regularem vitam inducunt, *1. De regul. & trans. ad religionem*; consequitur, quod idem Frater Cornelius dispensatione Apostolica ad hoc, ut ad majores ordines promoveri possit, minime indigerit. * Nam filii presbyterorum, qui monasticam vitam confessi sunt, nullam rationem indigent dispensationis vel Pontificia vel Episcopali ad hoc, ut ad hujusmodi ordines promoveri possint; quasi scilicet ingressus & professio monasterii omnem natalium maculam tollat, *Gemin. consil. 15. Reverendepater*; ita enim in Concilio Pictaviensi constitutum est, *c. 1. De filiis presbyt. c. 1. c. Nisi 56. diff.* Proinde si id dictus Cornelius ex iuris communis dispositione habet, non est in consideratione habenda bulla Apostolica obtenta dispensationis, quoad ipsos ordines; superflue quippe cautela non nocet, *1. Testamentum C. De rebus, si vitiose aut nulliter sit adhibita, aut in alio usu sit peccatum, l. si tabula De bonor. possess. fecun. tabulas*; ita quod quoad susceptos ordines majores, si aliud vitium non obstat, nihil nocet, quod litera dispensationis dicantur vitiosa ex defectu diei, qui cum bulla omittitur inveniatur; sed effectus hujusmodi vitij, si nihil aliud obstat, tantum esset quoad obtinendum beneficium. * Interim tamen manet semper vitium suscepti ordinis à non suo Episcopo; quod generaliter prohibitum est, *cap. Quod translationem De temp. ordin. c. Eos eod. tit. lib. 6.* Verum non est illud tam efficax, ut inducat nullitatem suscepti ordinis, sed inducit tantum impedimentum, quod ita promotus non possit habere executionem suscepti ordinis: character quippe suscipitur, & susceptus indelebilis est, *Guid. Papa decis. 449.* * Cujus impedimenti effectus non hic est, quod irregularis efficiatur; qui in sic vitiose suscepto ordine ministrat, nisi quomodo accedat Episcopi formaliter decreta suspensio: quae facta efficeretur irregularis; qui sic vitiose promotus in suscepto ordine ministraret, ut aperto pure cautum, *can. ult. 1x. q. 1.* & non tantum à Doctoribus juris Canonici, *Ioan. Monach. & Archiduc. in d. c. Eos Ioan. de Turricrem. in d. can. ult. Gemin. consil. 133. Istud dabitur.* verum etiam à scholasticis Theologis, *Summa Angelica in V. Irregularitas, nu. 13. Silvestrina in V. Irregularitas q. 9. Dominicus Soto ad 4. Sent. dist. 25. q. 1. artic. 4.* comprobatur, *†* & sic quidem ut sit in potestate Episcopi proprii sic vitiose promotum, ad exercitium & executionem ordinis admittere, & cum eo dispensare; ita ut non sit necesse propterea ad Papam confugere. Quae sententia pluribus decretis sacri Concilij Tridentini comprobata est, quod scilicet ab alio Episcopo promotus à susceptorum ordinum executione suspensus sit, quamdiu proprio ordinario videbitur expedire, *sess. 7. c. 10. sess. 10. c. 1. sess. 13. c. 8.*

Nec obstat, quod alio quodam loco in *can. ult. 1x. q. 2.* Episcopo permittatur haec dispensatio sub conditione, si canonicè & sine pravitate aliqua Clerici ordinati sunt: nam id referendum est

ad alias causas, quae ordinationem etiam proprii Episcopi facerent vel nullam vel vitiosam, ut sunt conditio & status personae, quae ordinem omnimodò prohibent; item Simoniaca pravitas: non etiam hoc, quod quis scienter alienum Episcopum adeat. Si ergo dictus Frater Cornelius vere Religiosus est, sufficiet Reverendissimi Domini Episcopi Bascoducensis dispensatio, ad hoc, ut possit pergere in executione ordinis presbyteralis, *gloss. in c. ult. in V. presbyterorum dist. 55.* non etiam ad hoc, ut possit obtinere Ecclesiam parochialem: & si Religiosus seu Monachus non est ad neutrum sufficit. * Solius enim Papae est dispensare cum filio presbyteri, ut possit ad majores ordines promoveri, *c. 1. De filiis presbyt.* non ob hoc tantum, quod mensis in bulla sit omisus, *gloss. in l. Generali C. de tabular. lib. 10.* sed quod mandatum dispensationis non sit ad executionem perductum per eum, cui id per dictam bullam delegatum fuit: fuit autem delegatum restrictè illi Episcopo, cuius dictus Cornelius diocesanus fuit; fines enim mandati diligenter observandi sunt, *l. Diligenter ff. Mandati.* Et sic cum Cornelius indubitate fuerit Diocesanus Episcopi Bascoducensis, executio dictae dispensationis per Episcopum Leodiensem facta nullius momenti est; non obstante illa incorporatione in conventum Fratrum civitatis Leodiensis: quia illa ficta & simulata, & per consequens nulla est, nec rei veritatem mutare potest, *l. Acta simulata C. plus valere quod agitur.* Proinde omnino necessarium est, si Cornelius Religiosus professus non est, ut Sanctissimo Domino Papae iterum supplicet, & hunc defectum & abusum aperte narret, pro obtinenda abolitione commissi vitij, & approbatione susceptorum majorum ordinum, cum dispensatione ad obtinendum beneficium etiam curatum: si verò Religiosus est, poterit pergere in executione hujusmodi majorum ordinum sine dispensatione Episcopi; sed ut etiam obtinere possit curatum beneficium, necessaria erit nova dispensatio, facta expressa narratione, quod sit Religiosus, quae in dicta bulla non invenitur.

De corpore vitiatis.

S V M M A R I U M.

Oculi defectus.

1. Vitium in oculo quando impedit promotionem ad sacerdotium.
2. Oculi defectus quis sit.
3. Oculi defectum in Clerico quis dispense.
4. Episcopus absolvere potest à levi manus in Clericum iniectione.

CONSILIVM XXXVI.

AB ordine sacerdotij arceri non debet Religiosus ordinis Praemonstratensis, cujus dextro oculo ex accidenti supernata est macula, quae ipsi videndi ex eo facultatem ademit, integro manente sinistro oculo, cum facultate expedite videndi, *†* praesertim quia hoc vitium corporis deformitatem aliquam notabilem non inducat, hujusmodique vitium sine ulla culpa Religiosi supervenerit, non tantum post ingressum & pro-